

ЩОДО ПИТАННЯ ПРИЙНЯТТЯ НА ДЕРЖАВНУ СЛУЖБУ В СУДОВІ ОРГАНИ

Ярмакі Х. П., Бабчук А. Д.

Статтю присвячено висвітленню питань, пов'язаних із встановленням сутнісних характеристик проходження державної служби в судових органах шляхом визначення поняття державної служби в судових органах, дослідження вимог до претендентів на обійняття посад державної служби в судових органах, виокремлення специфіки вступу до державної служби в судових органах.

Здійснено класифікацію вимог, що висуваються до кандидатів на вакантні посади державної служби залежно від цільової спрямованості на три групи: 1) безумовні вимоги, до яких зараховано наявність громадянства України, володіння державною мовою, досягнення повноліття, відповідного ступеня освіти; 2) загальні вимоги: стаж роботи та досвід роботи; 3) спеціальні вимоги: наявність досвіду роботи в конкретній сфері діяльності, необхідні знання, уміння та навички, особистісні компетенції (креативність, ініціативність, вимогливість, уміння працювати у стресових ситуаціях, дипломатичність тощо). Окрім цього, зазначено, що вимоги, які висуваються до кандидатів на обійняття вакантної посади державної служби в судових органах специфікуються залежно від місця проходження служби та обійманої посади. Запропоновано розглядати вступ особи на посаду державної служби в судових органах як юридичний факт, що є підставою набуття особою статусу державного службовця, який обіймає відповідну посаду державної служби та опосередковує виникнення службових відносин між державним службовцем та його безпосереднім керівником.

Важливість та широке коло суспільних відносин, у межах яких державні службовці в судових органах здійснюють свої повноваження, з одного боку, та розвиток елементів механізму забезпечення їх прав - з іншого, опосередковують потребу здійснення подальших досліджень цієї проблематики.

Ключові слова: державний службовець, апарат суду, секретаріат, органи та установи системи правосуддя, служба, працівник, кандидат на посаду, оцінювання, службова кар'єра.

Yarmaki Kh. P., Babchuk A. D. On the issue of admission to civil service in judicial bodies

The article is devoted to issues related to establishing the essential characteristics of civil service in the judiciary

by defining the concept of civil service in the judiciary, the study of requirements for applicants for civil service positions in the judiciary, highlighting the specifics of entering the civil service in the judiciary.

The classification of requirements for candidates for vacant civil service positions depending on the target orientation is divided into three groups: 1) unconditional requirements, which include the presence of Ukrainian citizenship, knowledge of the state language, reaching adulthood, the availability of appropriate education; 2) general requirements: work experience and work experience; 3) special requirements: the presence of experience in a particular field of activity, the necessary knowledge, skills and abilities, personal competencies (creativity, initiative, demanding, ability to work in stressful situations, diplomacy, etc.). In addition, it is noted that the requirements for candidates for vacant civil service positions in the judiciary are specified depending on the place of service and position held. It is proposed to consider the entry of a person into a civil service position in the judiciary as a legal fact, which is the basis for a person to acquire the status of a civil servant who holds the relevant civil service position and mediates the relationship between a civil servant and his immediate superior.

The importance and wide range of public relations within which civil servants in the judiciary exercise their powers, on the one hand, and the development of elements of the mechanism for ensuring their rights, on the other, mediate the need for further research on this issue.

Key words: civil servant, court staff, secretariat, bodies and institutions of the justice system, service, employee, candidate for position, court, requirements.

Постановка проблеми та її актуальність. Забезпечення умов щодо становлення демократичної, правової, соціальної держави, інтеграції України в Європейське Співтовариство, здійснення адміністративної реформи і реформи системи державної служби загалом опосередковують наявність висококваліфікованих службовців, які будуть втілювати в правову дійсність заходи для

виконання поставлених задач. Не виключенням є здійснення державної служби в судових органах. Крім того, питання проходження державної служби в судах, органах суддівського врядування, інших державних органах та установах системи правосуддя було і залишається до теперішнього часу надзвичайно актуальним з огляду на докорінні зміни, яких зазнала сфера службового права.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Основу дослідження становлять наукові праці провідних вчених у сфері адміністративного права, таких як В.Б. Авер'янов, О.Ф. Андрійко, Д.Н. Бахрах, Ю.П. Битяк, Л.Р. Біла-Тіунова, М.П. Грай, М.І. Іншин, О.П. Рябченко, С.В. Ківалов, Т.О. Коломоєць, О.С. Продаєвич та ін. У той же час значна кількість проблемних питань проходження державної служби в судових органах залишається невирішеною, що свідчить про актуальність вибраної теми дослідження.

Метою статті є визначення поняття державної служби в судових органах, дослідження вимог до претендентів на обійняття посад державної служби в судових органах.

Виклад основного матеріалу. Відносини, які виникають під час проходження державної служби в судових органах, регулюються положеннями Закону України «Про державну службу» [1] з урахуванням особливостей, передбачених Законом України «Про судоустрій і статус суддів» [2], який є спеціальним законом, а також сукупністю нормативно-правових актів міжнародного та національного характеру різної юридичної сили.

Відповідно до ст. 150 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» до осіб, які проходять державну службу в судових органах, можна зарахувати: 1) працівників апаратів місцевих судів; 2) працівників апаратів апеляційних судів; 3) працівників апаратів вищих спеціалізованих судів; 4) працівників апарату Верховного Суду; 5) працівників секретаріатів Вищої ради правосуддя; 6) працівників секретаріатів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України; 7) працівників секретаріатів Державної судової адміністрації України [2]. Нормативно закріпленого визначення поняття «державна служба в судових органах» станом на теперішній час немає. Для його визначення необхідним є зіставлення загальних положень щодо державної служби та спеціальних положень, які стосуються сфери правосуддя.

Загалом служба є одним із видів суспільно корисної діяльності будь-якого суспільства та держави. Очевидно, кожен вид має свої відмін-

ності, особливості. Разом із тим поняття «служба» має різні значення: її можна тлумачити як вид діяльності людини, соціально-правовий інститут, систему спеціальних органів держави тощо [3].

Для визначення суті служби необхідно проаналізувати процес праці як під час служби, так і під час реалізації інших видів діяльності. Працівник у процесі проходження служби здійснює вплив на людину, як особистість, її волю, стан, свободу, права та інтереси. У цьому аспекті служба є трудовою діяльністю та має прояв у різних формах: рекомендаціях, переконаннях, розпорядженнях, наказах, заохоченнях, стягненнях.

Особливим видом служби є державна служба. У державі неможливо обійтись без державного управління і, відповідно, без державних службовців. Як зазначає Л.В. Коваль, державна служба - це професійна служба, яка має прояв в адміністративно-правовому відношенні службовця, який перебуває на посаді в державних органах за призначенням, обранням, конкурсом, контрактом, що має своїм змістом обов'язкову діяльність із реалізації управлінських функцій [4, с. 41].

Державна служба охоплює формування управлінських, процесуальних і соціально-психологічних основ діяльності державного апарату, побудову та правовий опис ієрархії посад, виявлення, підбір, підготовку, розвиток, просування, оцінку, стимулювання та відповідальність державних службовців. Тобто державна служба існує для того, щоб конструктивно та ефективно виконувались повноваження державних органів, щоб повністю здійснювалась сутність правової, демократичної держави, її призначення служити потребам та інтересам своїх громадян [5, с. 72].

О.В. Петришиним визначено державну службу як професійну діяльність осіб, що обіймають в установленому порядку посади в державних органах й інших державних організаціях із практичного здійснення їх функцій і завдань, яка оплачується із державного бюджету [6, с. 72].

Своєю чергою В.Б. Авер'янов звернув увагу на те, що державна служба одночасно є механізмом досягнення цілей та виконання завдань держави, і в такому разі їй належать функції, що відображають загальні завдання як частини механізму державного управління [7, с. 175].

Ґрунтовними видаються висновки, зроблені Л.Р. Білою-Тіуною щодо визначення сутності державної служби. Науковицею виокремлено два підходи щодо визначення цієї дефініції: широкий і вузький. З позиції широкого підходу до трактування, державна служба - це служба в державних

підприємствах, установах і організаціях (державних навчальних закладах, державних закладах охорони здоров'я тощо). Вузкий аспект цього поняття визначений у ст. 1 Закону «Про державну службу», згідно з яким державна служба - це публічна, професійна, політично неупереджена діяльність із практичного виконання завдань і функцій держави [8].

Державна служба в судових органах обумовлена особливим характером і полягає у професійній діяльності посадових осіб, яку пов'язано з забезпеченням функціонування судової влади - судів, органів суддівського врядування, інших державних органів та установ системи правосуддя та організаційним забезпеченням діяльності судів [2].

Конституцією України усім громадянам гарантовано право на рівний доступ до державної служби, незалежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, мовних або інших ознак [9]. Для набуття статусу державного службовця в судових органах, особа має відповідати сукупності вимог та не підпадати під обмеження до вступу на державну службу.

Усі вимоги, що висуваються до кандидатів на вакантні посади державної служби, можна класифікувати залежно від цільової спрямованості на три групи: 1) безумовні вимоги, до яких зараховано наявність громадянства України, володіння державною мовою, досягнення повноліття, наявність відповідного ступеня освіти; 2) загальні вимоги: стаж роботи та досвід роботи; 3) спеціальні вимоги: наявність досвіду роботи в конкретній сфері діяльності, необхідні знання, уміння та навички, особистісні компетенції (креативність, ініціативність, вимогливість, уміння працювати у стресових ситуаціях, дипломатичність тощо) [10, с. 286].

Вимоги, які висуваються до кандидатів на обійняття вакантної посади державної служби в судових органах, специфікуються залежно від місця проходження служби та обійманої посади. До працівників апаратів місцевих, апеляційних судів, вищих спеціалізованих судів зараховано голову апарату суду, його заступників, працівників управління, відділів, секторів, що здійснюють свої функції на підставі положень, які затверджуються керівником апарату відповідного суду, секретарів судового засідання, наукових консультантів та судових розпорядників. При цьому кожен працівник апарату суду має посвідчення, що підтверджує його особу й повноваження [11].

На посаду керівника апарату місцевого, апеляційного, вищого спеціалізованого суду, його заступника призначається особа, яка відповідає вимогам до професійної компетентності для обійняття посади, які складаються із загальних і спеціальних вимог.

Професійна компетентність - це здатність особи в межах визначених за посадою повноважень застосовувати спеціальні знання, уміння (здатність належно виконувати певні дії, заснована на доцільному використанні особою набутих знань і навичок) та навички (тобто дії, складові частини яких у процесі формування стають автоматичними), виявляти відповідні моральні та ділові якості для належного виконання встановлених завдань і обов'язків, навчання, професійного та особистісного розвитку.

Особа, яка претендує на обійняття посади керівника апарату суду, його заступника (заступників), має відповідати таким загальним вимогам:

1) вища освіта з освітнім ступенем магістра (або прирівняна до неї вища освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста). Мається на увазі другий (магістерський) рівень вищої освіти, що передбачає набуття здобувачами вищої освіти здатності до розв'язування задач дослідницького та/або інноваційного характеру в певній галузі професійної діяльності [12];

2) досвід роботи на посадах державної служби категорій «Б» чи «В» або досвід служби в органах місцевого самоврядування, або досвід роботи на керівних посадах підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності: а) не менше одного року щодо місцевого загального суду; б) не менше двох років щодо місцевого адміністративного суду, місцевого господарського суду, апеляційного суду; в) не менш як три роки щодо вищого спеціалізованого суду. На відміну від загального стажу роботи, який є неконкретизованим, вимоги щодо досвіду роботи є більш чіткими. При цьому варто зазначити, що необхідним є один із трьох названих досвідів роботи. Щодо поняття «керівна посада» важливо акцентувати на тому, що чинне законодавство не надає визначення цього поняття та не розкриває його змісту. Виходячи з поняття та сутності таких термінів, як «безпосередній керівник» і «посада державної служби», можна зробити висновок, що керівні посади (в контексті цього положення) - це посади публічної служби, які заміщують публічні службовці, і до посадових обов'язків яких належить виконання виконавчо-розпорядчих повноважень;

3) вільне володіння державною мовою, що слідує зобов'язанню, яке передбачено п. 3 ч. 1 ст. 9 Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної» [13]. Відповідно до ст. 10 Конституції України державною мовою в Україні є українська мова [9], а рівень володіння державною мовою визначається копіями документів про підтвердження рівня вільного володіння державною мовою, наприклад документом державного зразка про середню/вищу освіту, в якому зазначено про вивчення предмета/дисципліни, що підтверджують знання української мови;

4) загальний стаж роботи не менше семи років щодо посад державної служби у вищому спеціалізованому суді. Важливо зазначити, що загальний стаж - це сумарна тривалість роботи робітником або службовцем або в іншій суспільно-корисній діяльності, якщо їх включення до трудового стажу передбачено чинним законодавством.

Нині в чинному законодавстві використовується поняття «страховий стаж» - період (строк), протягом якого особа підлягає загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню та за який щомісяця сплачено страхові внески в сумі, не меншій, ніж мінімальний страховий внесок. Будь-який період роботи, який відповідно до закону зараховується до страхового стажу, включається в загальний стаж» [14]. Загальний стаж слід відрізнити від спеціального стажу, тобто тривалості роботи в певних сферах або на певних посадах;

5) володіння іноземною мовою, яка є однією з офіційних мов Ради Європи щодо посад державної служби у вищому спеціалізованому суді. Загальноєвропейськими рекомендаціями з мовної освіти встановлюються такі рівні володіння іноземною мовою: A1, A2, B1, B2, C1 [15], що має вираз у можливості отримання відповідного сертифікату (наприклад, щодо англійської мови може бути видано сертифікати FCE (First Certificate in English), CAE (Certificate in Advanced English), IELTS (The International English Language Testing System) General/Academic, TOEFL (Test of English as a Foreign Language) тощо) [16].

Тестові завдання включають лексико-граматичний тест, перевірку розуміння письмового тексту, умінь і навичок сприйняття усного мовлення (аудіювання), умінь і навичок висловлювати свою думку іноземною мовою [17].

Спеціальні вимоги до осіб, які претендують на обійняття посад керівника апарату суду та його заступника залежно від місця суду в судовій системі визначаються начальником відповідного

територіального управління Державної судової адміністрації України або Головою Державної судової адміністрації України на підставі типових вимог, затверджених Державною судовою адміністрацією України [11].

Слід зазначити, що спеціальні вимоги визначаються з урахуванням вимог спеціальних законів, які регулюють діяльність відповідного державного органу, положення про державний орган, завдань та змісту роботи, яку зобов'язаний виконувати державний службовець відповідно до положення про структурний підрозділ та посадової інструкції. Ці вимоги описуються з рівнем деталізації, достатнім для відбору осіб, які претендують на обійняття посад державної служби, з одночасним встановленням компонентів кожної такої вимоги.

Щодо судових розпорядників як державних службовців, то для обійняття вакантної посади в цьому судовому органі особа має отримати ступінь вищої освіти не нижче молодшого бакалавра або бакалавра в галузі знань «Право», а також вільно володіти державною мовою [18]. Вказані вимоги було попередньо розглянуто.

Щодо конкретизації вимог, які висувуються до осіб, які претендують на обійняття вакантних посад державної служби в апараті Верховного Суду, секретаріатах Вищої ради правосуддя і Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Державній судової адміністрації України, то вони мають відсильний характер до Закону України «Про судоустрій і статус судів».

Таким чином, загальні вимоги, що висувуються до претендентів на обійняття вакантних посад державної служби в судових органах, збігаються із загальними вимогами, що висувуються до державних службовців. Своєю чергою спеціальні вимоги є описом вимог до досвіду роботи, освіти, знань, умінь, компетенцій, необхідних для ефективного виконання державним службовцем покладених на нього повноважень у сфері забезпечення функціонування судової влади.

Вступ на державну службу в судові органи здійснюється шляхом призначення громадянина України на посаду за результатами конкурсу. Конкурсний порядок означає, що добір кандидатів на обійняття посади державної служби в судових органах відбувається відповідно до встановленої процедури, яка включає такі стадії:

1) прийняття рішення про оголошення конкурсу (на обійняття вакантної посади державної служби категорії «А» суб'єктом призначення; на обійняття вакантної посади державної служби категорії «Б» (керівника апарату апеляційного, місцевого суду

та їх заступників) приймає суб'єкт призначення, про що інформує голову відповідного суду або особу, яка виконує його обов'язки, шляхом надіслання до відповідного суду рішення в електронній формі; на обійняття вакантної посади державної служби категорії «Б» (начальника територіального управління Державної судової адміністрації України та його заступника) - Голова Державної судової адміністрації України; на зайняття інших вакантних посад державної служби категорій «Б» і «В» у судах, органах та установах системи правосуддя - керівник державної служби в державному органі;

2) оприлюднення оголошення про проведення конкурсу (наказ/розпорядження про оголошення конкурсу та умови його проведення не пізніше ніж протягом наступного робочого дня з дня його підписання розміщуються на Єдиному порталі вакансій державної служби Національного агентства України з питань державної служби, офіційних вебсайтах суб'єкта призначення, Вищої ради правосуддя);

3) прийняття та розгляд інформації від осіб, які бажають взяти участь у конкурсі. При цьому служба управління персоналом секретаріату Вищої ради правосуддя веде облік та реєструє документи для участі в конкурсі, подані кандидатами на посади державної служби категорії «А» в системі правосуддя; служба управління персоналом Державної судової адміністрації України веде облік та реєструє документи для участі в конкурсі, подані кандидатами на посади керівника апарату апеляційного суду та його заступника, начальників територіальних управлінь Державної судової адміністрації України та їх заступників; служба управління персоналом територіального управління Державної судової адміністрації України веде облік та реєструє документи для участі в конкурсі, подані кандидатами на посади керівника апарату місцевого суду та їх заступників. В інших випадках облік та реєстрацію документів для участі в конкурсі, поданих особами, які бажають узяти в ньому участь, здійснюють служби управління персоналом державних органів, в яких оголошено конкурс;

4) проведення тестування та визначення його результатів;

5) розв'язання ситуаційних завдань та визначення їх результатів;

6) проведення співбесіди та визначення її результатів;

7) складення загального рейтингу кандидатів (загальна кількість балів кандидата визначається шляхом додавання середніх балів за кожною окремою вимогою до професійної компетентності та балів за результатами тестування. Рейтинг кан-

дидата, який успішно пройшов конкурс, залежить від загальної кількості набраних ним балів);

8) визначення суб'єктом призначення або керівником державної служби переможця (переможців) конкурсу. З метою визначення переможця (переможців) конкурсу проводиться співбесіда з кожним кандидатом;

9) оприлюднення результатів конкурсу про визначення переможця (переможців) конкурсу або відсутність переможця конкурсу, відсутність визначених Комісією або конкурсною комісією кандидатів (оприлюднення результатів здійснюється спеціальним структурним підрозділом Національного агентства з питань державної служби для посад державної служби категорії «А», службою управління персоналом державного органу, в якому оголошено конкурс для посад державної служби категорій «Б» і «В») [19].

Суб'єкт призначення на підставі результатів конкурсу або/та за наявності інших визначених законом підстав, з урахуванням результатів спеціальної перевірки, яку передбачено законодавством у сфері запобігання корупції, приймає рішення у формі наказу про призначення особи на обійняття посади державної служби [2].

Днем набуття статусу державного службовця в судових органах є день складення Присяги державного службовця, а не дата прийняття рішення про призначення особи на зайняття посади державної служби в органах правосуддя. Якщо в особовій справі особи міститься інформація про складення нею присяги державного службовця, то день вступу її на посаду державної служби визначається наказом про призначення.

Таким чином, під вступом особи на посаду державної служби в судових органах процедурно розуміється момент, з якого особа набуває статусу державного службовця, що обіймає відповідну посаду державної служби та яким опосередковано виникнення службових відносин між державним службовцем та його безпосереднім керівником.

Висновки. Проведене дослідження дає змогу стверджувати, що вимоги, які висуваються до кандидатів на вакантні посади державної служби можна класифікувати залежно від цільової спрямованості, від місця проходження служби та обійманої посади. Вони можуть мати характер загальних та спеціальних. При цьому загальні вимоги, які висуваються до претендентів на зайняття вакантних посад державної служби в судових органах, збігаються з загальними вимогами, що висуваються до державних службовців, а спеціальні вимоги є описом вимог до досвіду роботи,

освіти, знань, умінь, компетенцій, необхідних для ефективного виконання державним службовцем покладених на нього повноважень у сфері забезпечення функціонування судової влади.

Встановлено, що вступ особи на посаду державної служби в судових органах процедурно є моментом, з якого особа набуває статусу державного службовця, що обіймає відповідну посаду державної служби та яким опосередковано виникнення службових відносин між державним службовцем та його безпосереднім керівником.

Література

1. Про державну службу : Закон України від 10.12.2015 р. № 889-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19#Text> (дата звернення: 15.11.2020 р.).
2. Про судоустрій і статус суддів : Закон України від 02.06.2016 р. № 1402-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19#Text> (дата звернення: 21.11.2020 р.).
3. Бахрах Д.Н. Административное право : учебник. Москва : БЕК, 1993. 572 с.
4. Коваль Л.В. Адміністративне право України. Київ : Основа, 1994. 315 с.
5. Нижник Н.Р. Державна служба - специфічний фактор зміцнення державного управління. *Збірник наукових праць Української Академії державного управління при Президентіві України*. 1998. Вип. 1. С. 70-78.
6. Петришин А.В. Государственная служба. Историко-теоретические предпосылки. Сравнительно-правовой и логико-понятийный анализ. Харьков : Факт, 1998. 196 с.
7. Державне управління: теорія і практика / За заг. ред. В.Б. Авер'янова. Київ : Юрінком Інтер, 1998. 432 с.
8. Біла-Тіунова Л.Р. Державна служба України. Загальна частина : навч. посібник. Одеса, 2020. 511 с.
9. Конституція України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
10. Адміністративне право України. Повний курс : підручник / за ред. В. Галунька, О. Правоторової. Видання третє. Київ : Академія адміністративно-правових наук, 2020. 466 с.
11. Про затвердження Типового положення про апарат суду : Наказ Державної судової адміністрації України від 08.02.2019 р. № 131. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0131750-19#Text> (дата звернення: 21.11.2020 р.).
12. Про вищу освіту : Закон України від 01.07.2014 р. № 1556-VII. Дата оновлення: 25.09.2020 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text> (дата звернення: 21.11.2020 р.).
13. Про забезпечення функціонування української мови як державної : Закон України від 25.04.2019 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2704-19> (дата звернення: 15.11.2020 р.).
14. Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування : Закон України від 09.07.2003 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1058-15> (дата звернення: 15.11.2020 р.).
15. Про затвердження Порядку визначення рівня володіння іноземною мовою кандидатами на зайняття посад дипломатичної служби категорій «Б» і «В» та посадовими особами дипломатичної служби : Наказ Міністерства закордонних справ від 21.11.2019 р. № 515. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1250-19#n150> (дата звернення: 21.11.2020 р.).
16. Перелік сертифікатів, що посвідчують складання міжнародних іспитів6 (тестів) щодо володіння іноземною мовою, якими підтверджується рівень володіння учасниками іноземною мовою: Додаток 6 до Порядку визначення рівня володіння іноземною мовою кандидатами на зайняття посад дипломатичної служби категорій «Б» і «В» та посадовими особами дипломатичної служби. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1250-19#n150> (дата звернення: 21.11.2020 р.).
17. Критерії оцінювання володіння іноземною мовою. URL: <http://nads.gov.ua/page/protokol-no-10-zasidannyakvks-vid-12-chervnya-2018-roku> (дата звернення: 21.11.2020 р.).
18. Положення про порядок створення та діяльності служби судових розпорядників : Наказ Державної судової адміністрації України від 20.07.2017 р. № 815. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0815750-17#n14> (дата звернення: 21.11.2020 р.).
19. Про затвердження Положення про проведення конкурсів для призначення на посади державної служби у судах, органах та установах системи правосуддя : Рішення Вищої Ради правосуддя від 2017 р. № 2646/0/15-1. URL: <http://www.vru.gov.ua/act/11171> (дата звернення: 15.11.2020 р.).

Ярмакі Х. П.,

*доктор юридичних наук, професор,
професор кафедри адміністративного права та
адміністративного процесу
Одеського державного університету
внутрішніх справ*

*Бабчук А. Д.,
аспірант*

*Одеського державного університету
внутрішніх справ*